

Moishe Rosen – jøden for Jesus

Af Kai Kjær-Hansen

Moishe Rosen, stifteren af organisationen Jews for Jesus, døde den 19. maj i år – 78 år gammel. I den jødiske verden i Nordamerika var han en kontroversiel person. Hvorfor? Fordi han stædigt – og frimodigt – fastholdt, at også jøder har brug for jøden Jesus til frelse. Og at det at tro på Jesus ikke gjorde jøder til ikke-jøder. Han blev begravet iført sit jødiske bedesjal.

I et afskedsbrev til sine venner, der først blev offentliggjort efter hans død, skrev han bl.a. følgende:

"Jeg håber, jeg kan regne med, at I vil vise kærlighed til og respekt for det jødiske folk, men jødiskhed har aldrig frelst nogen. Jødedommen har aldrig frelst nogen, uanset hvor oprigtig man har været. Romerbrevet kap. 10 vers 9-10 gør det klart,

at man for at blive frelst må tro med hjertet og bekende med munden, at Jesus er Herre. Der er ikke nogen genvej. I jødedommen i dag er der ingen frelse, fordi Kristus ikke har nogen plads i jødedommen."

Med en sådan overbevisning blev Moishe Rosen også en kontroversiel person blandt kristne, som arbejder på at erstatte jødemission med dialog og mener, at jøder har deres egen vej til Gud, ikke via Jesus og Golgata, men via Moses og Sinaj.

Martin, Moshe og Moishe

Moishe blev født i 1932 og fik navnet Martin Mayer Rosen. Hans hebraiske navn var Moshe (Moses); på jiddisch Moishe. Han blev gift i 1950 med Ceil. Da hun blev interesseret i jøden Jesus, læste Moishe også nogle af de traktater, hun var kommet i besiddelse af, og begge kom til tro i begyndelsen af 1950'erne.

Da han fortalte sin far, at han ville på bibelskole, insisterede

hans far på, at han skulle gå til en psykiater, hvilket han gjorde, og han fik papir på, at han ikke var sindssyg. Senere ville hans familie ikke have noget med ham at gøre.

Efter at have været jødemissionær i 17 år i et kendt og gammelt amerikansk missionselskab, stiftede han i 1973 organisationen Jews for Jesus i San Fransisco. Som medarbejdere formåede han at samle unge jøder omkring sig, ofte jøder som i 60'erne havde været hippier, men var kommet til tro på Jesus.

Moishe Rosen ledte bevægelsen indtil 1996, hvor han overgav ledelsen til yngre folk; men han fortsatte som medarbejder på et lavere trin i den organisation, han havde stiftet. Inden da var Jews for Jesus blevet det største jødemissionsselskab i verden. Det begyndte i USA, men man har nu et arbejde i gang i mange lande.

Synlighed og opposition

Sammen med sine medarbejdere gjorde Moishe Rosen jødemission synlig på en hidtil ukendt måde. For ham var jødemission noget, der primært foregik uden for kirkebygningen og dér, hvor jøder befandt sig, på gader og i parker. Han var kreativ i at udforme traktater, der direkte henvendte sig til jøder; ofte havde de et humoristisk anstrøg. Tekster og musik med en jødisk klang blev produceret, ligesom drama og kunst blev brugt af Jews for Jesus til at fortælle, at

Moishe Rosen 1932-2010 - Fotos: Jews For Jesus

Jesus var for – ikke imod – jøder. Og knapt nok var internettet opfundet i 1990'erne, før det blev brugt som middel til at komme i kontakt med jøder.

Alt sammen førte til opposition og foragt og beskyldninger om at lokke og bedrage jøder ved ikke at tone rent flag. Som en jødisk leder sagde efter hans død: "Jeg ville have haft meget mere respekt for ham og hans organisation, hvis de havde sagt rent ud: Vi er kristne missionærer, der forsøger at omvende jøder." Selv mente Moishe Rosen ikke, at han var blevet mindre jødisk af at tro på Jesus. Snarere tværtimod.

Men værre end opposition og foragt var det for Moishe Rosen at blive overhørt eller ignoreret. Selv syntes han ikke, at det var særlig attråværdigt eller morsomt at gå og dele traktater ud eller holde friluftsmøder. Han følte det som et kald. Stort indtryk gjorde det på mig, da jeg fik at vide, at

uanset på hvilket niveau man befinder sig i organisationen, skal man hvert år i en periode ud på gaderne med traktaterne og det gode budskab og på egen krop opleve hån og spot – og spyt for Jesu skyld.

Iført t-shirts med navnet Jews for Jesus eller andre slogans er millioner af traktater blevet uddelt på gader og stræder i forbindelse med evangelisationskampagner. Også i juli måned i år er der gennemført en storstilet kampagne i New York – og med dansk deltagelse. Ganske vist som del af bagtroppen. Jakob F. Søvnald var blandt andet med til at pakke traktater og udføre lignende praktisk arbejde, mens Dinna Bjerrum og Mirjam Norup arbejdede i køkkenet. Adskillige unge danskere med tilknytning til Israelsmissionen har gennem årene fået stort udbytte af at være med til disse kampagner.

Moishe Rosen - fortsat fra s. 1

Det største jødemissionsselskab

Selv om Moishe Rosen opbyggede det største jødemissionsselskab i verden, havde han syn for de mindre og visioner om samarbejde med dem. Gennem Lausanne-rådet for jødemission (LCJE), som han var med til at stifte i 1980, har han vist det på talrige måder, hvilket jeg som international koordinator for LCJE kan bevidne.

Man kan have forskellige meninger om Jews for Jesus' arbejdsmetoder og ledelsesstil.

Men det er svært at komme uden om, at gennem Moishe Rosen og den organisation, som han stiftede, har tusindvis af

jøder hørt evangeliet og kommet til tro.

På forskellig måde er vi i Den Danske Israelsmission også blevet beriget gennem samværet med ham ved internationale konferencer og gennem hans utrættelige kald til os om at være med til at gøre Jesus kendt blandt hans folk.